

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, iznaiši sedelje in praznik, ter vaja po pošti prejeman za avstro-ograke dožele na vse leta 25 K., na pol leta 12 K., na četrt leta 6 K. 50 h., na en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 25 K., na pol leta 12 K., na četrt leta 6 K., na en mesec 2 K. Kdor hodi nam posj, plača na vse leta 25 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., na en mesec 1 K. 50 h. — Za tuje dežele teiske vođ, kolikor znača poština. — Na narodne kres istodebitne vpošiljavate zarečnine se ne izira. — Za oznanila se plačuje od petorostopnega petek-vrste po 12 h., če se oznanila tiskna enkrat, po 10 h., če se dvakrat in po 8 h., če se tiskta trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Sobotki se ne vradijo. — Uredništvo in upravljanje je v Knadovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstavki, upravljanje pa v pritliku. — Upravljanju naj se blagevolje pošiljati zarečnine, reklame, oznanila, t. j. administrativne stvar

Uredništva telefon št. 34.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljanja telefon št. 35.

Dogodki v Ricmanjih.

Iz Ricmanj, 17. dec.

Kakor znano iz „Edinosti“, prišel je v Ricmanje zopet pred časom — dasiravno to nikomur v Ricmanjih ni bilo prej naznanjeno — duhovnik iz Rojana v osebi Jakoba Ukmarja. Mož je prvi klerikalec Trsta in okolice. Prišedsi semkaj se je nastanil v našem od tržaške škofije zamernjem in pobitem župnišču.

Še isti dan popoldne je prišel kanonik Kosec (bivši kaplan na Katinari) v spremstvu Ukmarja k vašemu županu ter mu priporočal Ukmarja, češ, da smo dobili zopet enega dobrega dušnega in svetega pastirja in da naj ga vsprejmemo. Župan, malo zanimajoč se za njegove besede in imajoč počno drugega dela, mu je kratko, toda osorno odgovoril, da on Ukmarja absolutno noče pripoznati in da ga na nobeden način ne sprejme. Pač pa je obljubil, da pride drugi dan k župniku samemu deputacija povedat, kakega mnenja da so drugi vaščani, ki se ravno zberó na posvetovanje radi nekega zemljišča. Nadalje je rekel kanoniku, da se nikakor ne spodobi in da ni postavno poslati tako na tihem kaplana v vas kakor nanovo kupljeno živino v hlev. Prej, kakor poslati tako osebo v farovž, je nadaljeval župan, morali ste ga prej popraviti, očistiti in spraviti v red! Le idite ga pogledat v kakem stanju se nahaja; skoraj niti ene šipe ni na oknih cele; kako bodo ta ubogi revež v tem mrazu prestajal cele noči. Poglejte tam (mu pokaže na cerkev), kaj ste naredili. Dokler je bila cerkev v naših rokah, je bila vedno čedna, a pogledite jo sedaj: vsa zanemarjena, polna prahu in vse pobito.

Na te besede sta Kosec in Ukmar odšla, ne da bi zinila besedico.

Zvečer so se res zbrali vsi vaščani Ricmanj in Loga. Ko se je zasedlo posvetovanje o tej točki, je na-

stal velik hrup in krik. Še nočoj, so odmevali klici po dvorani, naj gre deputacija h kaplanu in naj mu sporoči obvestilo, da naj pobere svoja šila in kopita in da naj gre svobodno, odkoder je prišel. Drugi dan že ob 8. uri zjutraj mu je sporočila deputacija, sestoječa iz župana, dveh staršin in obč. svetovalca, sklep vaščanov. Od tistega dne naprej se sliši zvonenje in se vrši vsak dan maša.

V cerkev ne gre nikdo izvzemši kaplanove kuharice in učiteljev staršev, ob nedeljah pa se redkokdaj kdo priklati iz sosednjega Boršta, za kar tem sosedom izrekamo presrčno zahvalo. Ob torkih in petkih je krščanski nauk. Od jutranjih učencev seveda ne dobiva kaplan povoljnega odgovora, kakor ga ni dobival Krančič.

Popoldanske učence — novince pa vabi s tem, da jim razdeljuje svete podobice, Družinske prijatelje, vsakovrstne razglednice od njegove kuharice in še celo cele letnike „Dom in Sveta“. Kadar jih vidi na cesti več skupaj, jih pokliče v farovž, jim igra na glasovir, da se jim prikupi, ter jim pravi, da, če bodo pridni in njega radi imeli, da jih bode peljal k Bogu v nebesa in da bodo od angeljev več obdarovani.

Z zanesljive strani smo zvedeli, da se je hvalil neki osebi iz duhovniškega zavetišča, iz pošte v Borštu, da bode polagoma vse Ricmanjce spreobrnili. Oj, Ukmar, mari si morda misliš, da bodeš tudi v Ricmanjih ustavljaj „Marijine družbe“ kakor v Rojanu in vzklikal v „Družinskem prijatelju“: „Rasti ti, za naše — Ricmanje potrebna družba, razcvitaj se in prinašaj obilo sadu!“

Ukmar, kje si rojen? Nekega dne je vprašal župana, kdo da hrani ključe od pokopališča. Na vprašanje, da kaj jim hoče, je odgovoril, da bi šel rad na sprehod. Župan mu je odgovoril, da na pokopališčih se ne spodobi sprehajati, kdor da se hoče sprehoditi, da naj gre v mestni vrt v Trst, nikakor pa ne na pokopališča.

Iz teme je zagolčal glas jurista Kače:

„To bo tvoj rajni stric, Lovre, ki hodi po noči gledat, če si doma, pa te zmeraj zastonj išče po vseh kotih.“

Gospode zadaj je lomil smeh, to je bilo čutiti, Zoranovega obraza pa nisem razločil. A zašepetal sem mu zdaj:

„Lahko je pa ravno hlapec...“

„Ne“, je odvrnil. „Fant je pošten. In ko bi hotel krasti, bi napravil to pač po dnevi. Lumpa gotovo niti doma ni, vasuje pri kakem dekletu. Zato so tatovi lahko prišli v grad“. In nato je zaklical s pritajenim glasom:

„Gospodje, ne smemo prav nič čakati! Saj Vas je volja, da gremo nad-nje?“

Če nas je bila volja! Kaj takega nam je še manjkalo!

„Pst, gospodje, samo tiho, prosim, in previdno!“ nas je moral krotiti Zoran, ki je bil videti sam premalo razburjen. „Dovolite, da komandiram jaz! Pred vsem: revolverje imate?“

Imeli smo jih vsi.

„Torej, prosim, naj vzame vsak še svojo svetilko, kolesa pa pustite tukaj.“

Odkar se nahaja ta sveti mož v Ricmanjih, imeli smo tri civilne pogrebe in štiri civilne poroke. Prvi pogreb je gledal z okna in vlekel na ušesa zvoka godbe, drugega je šel gledat na železniški most nad pokopališčem, tretega mrtveca pa se je nadejal on zakopati.

Minoli torek, dne 12. t. m., umrla je 53letna Katarina Kuret, soprga znanega in uglednega veleposilstnika Ivana Martina Kureta. Ukmar, izvedši za tega mrlja, je prišel osebno vprašat Kureta, ako mu da dovoljenje, da bode on pokopal. Kuret mu je ponudbo odklonil s priponomo, da njegove soproge ne bode pokopal ne Ukmar in tudi ne nobeden katoliški duhovnik, marveč župan Berdon.

Ukmar pa ni bil s tem odgovoren zadovoljen, informiral se je — ne ve se kje — ob kateri uri bode pogreb, se oblekel, kakor da bode on zakopal, in čakal s svojim cerkovnikom z ugašeno svečo v roki na trgu malo pod hišo žalosti. Po odpetju „Blagor mu“ se je jel premikati sprevod, katerega je vodil župan Berdon, in godba je začela svirati žalostinko. Ko se je sprevod nekoliko oddaljil, začel je kaplan polagoma stopati vedno kakih 30—40 korakov za istim in moliti na knjige naravnost na pokopališče. Po izvršenih molitvah in odpetju žalostinke se je ljudstvo razšlo — le on in grobokopi so ostali. Pravijo, da med zakopavanjem je od daleč na gomilo nekoliko poškropil in odšel. Ker je bila pokojnica dobro znana, udeležilo se je pogreba bližnjo kakih šest tisoč oseb. Vse to občinstvo je z veliko napetostjo gledalo kaplana tam sredi pokopališča, kaplan je stal zmiraj na mestu kakor kaka prikazen. Zakaj se je usiljeval na pokopališče in nepotrebno razgreval mirne ljudi, bodo čitatelji uganili iz tega, da je bilo ob času pogreba kakih 30 orožnikov okoli pokopališča poskritih v grmovje.

„Gospodom tatovom na razpolago“, sem slišal golčati jurista Kače.

Skrli smo kolesa pod jelke, pod varni plači njihovih do tal segajočih vej, in potem je dal gospod Zoran nadaljnja povelja. Določil je, da zastavi polovica grad od zunaj, polovica nas pa udere v notranje prostore. K vhodu v drevored je legel na gospodarjev ukaz pes John, in gorje tatu, ki bi tod izkušal pobegniti v gozd!

In zdaj smo stekli proti gradu, v hitrih, velikih skokih kakor volkovi, in ga hipom obkolili od vseh strani. Tatovi niso niti postavili straže niti nas niso opazili. Luč zgoraj je svetila dalje in bilo je povsod vse tiho, samo veter je godel na grajski strehi in počasi je začelo deževati.

Kakor smo slutili, tako je bilo: tatovi so vломili v grad pri zadnjih vratih, od gozda sem; našli smo jih samo priprte. Tu-sem, kakor na najvažnejšo in najnevarnejšo točko, je postiral gospod Zoran bivšega atleta ljubljanskega Sokola, jurista Kače. Uselil se je tja na sredo praga, debel, širok in grozen kakor kakšen kitajski malik — petorica nas, z Zoranom na čelu, pa je smuknila v grad.

Državni zbor.

Dunaj, 17. decembra. Po dolgotrajnem pogajanju med ministrskim predsednikom in češkimi radikalci se je končno doseglo sledče sporazumljene: Čehi umaknejo vseh svojih 51 nujnih predlogov, da bo mogoče rešiti proračunske provizorij nujnim potom, ako treba, tudi brez prvega branja. Zato pa mora priti najprej na vrsto nujni predlog za izboljšanje plač pisarniškim uradnikom. — Vkljub temu so navidezno delali obstrukcijo s tem, da so zahtevali dobesedno čitanje došlih vlog ter spravili končno na vrsto tudi nujni predlog o ureditvi delavskega zavarovanja.

V začetku seje je predložil železniški minister zakonske načrte o subvencioniranju lokalnih železnic, trgovinski minister pa avtetično vsebino dogovora z Ogrsko zaradi zalaganja armade.

Okrožno sodišče v Ljubljani prosi za izročitev poslanca dr. Ploja, ki se je sam prijavil s zahtevo, da se uvede sodna preiskava, da dokaže posl. Steinu obrekovanje. — Deželno sodišče v Ljubljani pa je umaknilo svojo zakete glede izročitve posl. dr. Tavčarja. — Posl. Malik, Resel in Erb so interpelirali zaradi znanega dogodka v Mariboru, ko je polkovni zdravnik dr. Svaton smatral obstreljenega dragonca za pisanega. — Poslanec dr. Ploj je interpeliral zaradi samonemških napisov na lokalni železnični Svetna ves-Borovljke; nadalje je interpeliral ministra notranjih del zaradi ureditve občinskih zemljišč na Spodnjem Štajerskem. — Posl. dr. Korošec je interpeliral zaradi smrti kmeta Sagaja na cesti Ljutomer-Št. Jur. Povozili so ga baje neki nemški uradniki.

Citanje došlih vlog je trajalo cele tri ure. — Ker se med tem dognal kompromis med vlado in češkimi radikalci, se je začelo razpravljati o

imenovanem nujnem predlogu posl. Sobotke (izvoli se naj odsek, ki naj določi principije o splošnem zavarovanju delavcev za slučaj bolezni, starosti, onemoglosti ali brezdelnosti.) Posl. Sobotka je svoj predlog utelejival dve ur. Potem sta govorila poslanca Fresl in grof Sternberg. Pri glasovanju je bil nujni predlog odklonjen. — Posl. Fresl je razpravljal o akciji poštih uslužbencov, ki hočejo pričeti pasivno rezistence. Vprašal je predsednika, ali se hoče pogovoriti v tej stvari s trgovinskim ministrom, da se ustreže zahtevam poštih uslužbencov, preden nastane pasivna rezistence.

Jutri bo zopet seja. Na vrsto pride zakon proti pijančevanju.

Volilna reforma pred gospoško zbornico.

Dunaj, 17. decembra. V poročilu speciale komisije gospoške zbornice, ki ga je sestavil dvorni svetnik Lammasch se zagovarja pluraliteta s tem, da bo zbornica pospeševala realne zahteve naroda le, ako dobre drugi glas volilci, ki imajo več skušenj in trezno razsodbo, ki so mirnejši in pametnejši, ki niso tako pristopni agitatoričnim vplivom, razburljivi strasti in frajam. Nadalje pravi poročilo, da sta zahtevi po pluraliteti in „numerus clausus“ v ozki zvezi. Radikalnejša bo poslanska zbornica, tembolj je potrebno, da je gospoška zbornica močna.

V sredo se zborejo vsi trije klubi gospoške zbornice k skupnemu posvetovanju, da se zedinijo za končne sklepe, o katerih se začne v četrtek razpravljati v plenumu.

Odsek za volilno reformo.

Dunaj, 17. decembra. Odsek je imel danes zopet sejo ter je razpravljal o varstvu volilne svobode (kancelparagraf). — Posl. dr. Adler je izjavil, da mora iz praktičnih (?) in političnih vzrokov glasovati proti vsaki izjemni določbi. Duhovniške agitacije tu-

rog jelena ali divjega kozla, tla pod menoj so škripala obupno, in ko sem posvetil pri prvih durih, mi je zazijala nasproti popolnoma prazna soba.

Naenkrat pa mi ugasne svetilka. Zakaj, to vedo samo bogovi. A čudil se ne bo temu noben kolesar, ki ve, kako muhaste da so acetilenke. In užigalic nisem imel nič! Taval sem torej semertja po temi kakor slepec in izkušal priti kam.

Vrišč na oni strani je poleg med tem streljanje je utihnilo, razlegalo se je samo še vpitje in zdaj bliže zdaj dalje je odmevalo bobnenje tekajočih korakov.

Kar sem trčil v temi z nekom skup! Zgrabil sem ga in spoznal takoj, da je ženska. Grizla me je in bila pridno okoli sebe. A boj ni bil težak; kmalu sem jo imel na tleh. Nekaj časa je še civilia in se zvijala, potem je obležala tihom in negibno.

Za stenami nekje se je vzdignil zdaj velik grohot in spodaj na dvorišču je golčal jurist Kača. Začel sem kričati in klicati. In kmalu so se odprla nekje vrata, zasvetila je luč in glas gospoda Zorana je zaklical:

„Halo, kje ste?“ Za njim so prihajali drugi.

dkancelparagraf ne bo zmanjšal, temuč povečal (?). Potem je govoril justični minister, nakar se je glasovalo. Vsi predlogi, ki zahtevajo kancel-paragraf, so bili odklonjeni.

Novi obrtni zakon.

Dunaj, 17. decembra. Specialna komisija gospiske zbornice je danes sprejela novo obrtno novelo v tretjem branju. Vsi minoritetni predlogi so bili odklonjeni, tako da dobi zbornica le predlog komisije.

Dogodki na Ruskem.

Varšava, 17. decembra. Policia je aretovala ves odbor poljske socialistične stranke, 63 oseb.

Petrograd, 17. decembra. Vejno sodišče je že začelo obravnati proti napadalcem na admiralja Dubasova. Med atentatorji je dijak Kusnezov. Preden izve širša javnost o razpravi, bodo že vsi atentatorji obešeni.

Moskva, 17. decembra. V predmetju Birsmanov je našla policija veliko zalogo orožja in smodnika, 7 bomb in pol centa dinamita. Zaprla je 30 revolucionarjev.

Šolski štrajk na Poznanjskem.

Berolin, 17. decembra. Velik poljski shod v Poznanju je sklenil zaprositi papeža (?) za posredovanje v šolskem štraju.

V Berentu so razkačeni Poljaki vrgli bombo v stanovanje nemškega učitelja. Bomba je poškodovala le stanovanje, a ranila ni nikogar.

Dopisi.

Iz Idrije. Pretekla nedelja je zopet enkrat napolnila dvorano naše "Čitalnice" — videli smo namreč ta dan prvikrat na našem odru šaloigro "Cigane". V obče se je igralo dobro — no — in dokazalo se je tako znova, da so naši diletantji sposobni tudi težkih nalog, kajti prepričali so nas, da imamo v njih moči, vrle moči, ki pač delajo vso čast našemu odru. — V vso predstavo je privedel dokaj burnega smeha provzročajoč humor g. R. P., ki je postavil izbornen tip vedno "v rožcah" se nahajačočega, dobrodušnega sodniškega služe. Videlo se mu je, da se je res popolnoma vživel v svojo nadvise komično vlogo, kajti igral je res tako dovršeno, kot bi imel bogisgavedi kako "prakso". Boljše "ga" ni mogel zadeti! G. R. P. se je v komiki z lepim uspehom pridružil spričo svoje prijene žalivosti g. L. B., glava ciganov. Bil je pač v svojem elementu, ko je imel dokaj priložnosti pokazati neusahljivi vir svoje naravne komike — in na ta način je spravil znaten kos veselega, glasen smeh vzbujajočega življenja v igro. Pribnalno je omeniti gosp. J. N., ki je svojo vlogo kot avskultant in pristav rešil dobro, dasi se nam je zdelo, da nam mladega avskultanta ni predočil tako, kot bi ga bil on lahko. Malo maske bi mu — vsaj po mojem mnenju — tudi ne škodilo. Vspesno se je potrudil za svojo vlogo g. R. N. kot mlad odvetnik, a bil bi še veliko boljši, da je bil za spoznanje živahnejši. Zadovoljivo je na-

Potegnil sem svoj plen od tal in ga pokazal s triumfom.

"Aj, glejte jo, ptičico!" je donelo v krog.

Pa še kako srčana ptičica je to! je vzkliknil eden. Gospodje so se smeiali, padali so dovtipi ...

Zenska je bila mlada in zares mična. Jokala je in izkušala skriti obraz.

"Peljimo jo k drugim!" je ukazal gospod Zoran.

V veliki sobi, kjer je bilo vse razvlečeno in razmetano, so se nahajali vjeti tatovi, vsega skupaj dva. Dva raztrgana, klavrna kmeta, eden visok, suh in krepek starec s hudimi očmi, drugi droben človeček kakih trideset let. Postavljenata sta bila tja v kot, od glave do nog povezana z debelimi vrvimi, pred njima pa je stal široko razkoroden jurist Kača in golčal vanja. Obraz jurista Kače je bil kravato razpraskan; — četrtemu članu tatinske družbe namreč čisto mlademu, napol odraslemu fantiču se je posrečilo, da je — enako kakor nekoč David Goljata — premagal atleta ljubljanskega Sokola in utekel! In psu Jonu je junaštvo tega fantiča očitno tako imponiralo, da ga je pustil prijazno mimo.

stopil s F. L. kot sodnik, no poznalo se mu je malo, da ni predobro znao svoje vloge. Izvrsten predstavljatelj sodnega nadzornika tako po dobrigi, kakor po jako primerni maski je bil g. F. S. — Častno kakor navadno so nastopile ta večer tudi naše gospice, izmed katerih je bila v vlogi naivne Anice gdč. A. S. s svojo ljubko govorico in simpatično zunanjostjo tako popolnoma na svojem mestu, da si pač ne smemo zeleti boljše Anice. Igrala je res tako naravno, živahnio in prisrčno, da je moral vsekemu ugajati. Preoblečena je bila tudi kaj ljubka ciganka. Tudi igra gdč. L. C. in g. A. P. kot igralcev in gdč. M. S. kot Anične matere je bila dobra, četudi s' bili obe gospici po svoji zunanjosti namreč za ti vlogi nekaj premladi. — Obilo smeha smo imeli pri vsakem nastopu ciganov — in kako tudi ne, saj so bili tako živahni, kričči in nadležni, kakor res pravi cigani. Ljubkejši cigank, kot ste bili gdč. M. T. in gdč. M. P., si bi težko predstavljali. In tudi v manjših vlogah se je nastopal povoljno; in naš "Sokol" je lahko prepričan, da je s svojimi mladimi, čilimi močmi zopet enkrat zavabal in zbujal smeh — kaj drugega pa od "Ciganov" kot šaloigre ne moremo zahtevati — zato pa toplo priznanje vrlemu društvu, pa tudi vsem posameznikom — po njihovih zaslugah, kajti napravili ste nam bili jako prijeten večer — in to v adventu.

Iz Radovljice. V sobotni številki "Slov. Naroda" nekdo iz Bleida po vsej pravici toži o žalostnih razmerah poštnega urada na Bledu in njega poznih zvezah. Kakor je pa nam znano, je že lansko leto član trgovske in obrtne zbornice naš trgovec L. Fürsager v jedni zborničnih sej predlagal, da se pozove poštno ravnateljstvo v Trstu, da ono vpelje redne poštne zveze med Bledom in novim kolodvorm v Zaki za pošto, katero bi oddajali poštni vlaki, vozeči na novi progi v blejski postaji, to pa zato, ker je gotovo pot od blejskega kolodvora do poštnega urada v Želečah krajša, nego ona iz Jesenic do Leseca po starji gorenjski progi, in od Leseca z vozom šele v Bled. A za vso ono pošto, katero oddajajo v Ljubljani poštni in brzovlaki južne železnice, in ta se ne sme podcenjevati, kajti obstoji še vedno iz pošte deloma še z Dunaja in tudi Trsta, cele pošte iz Reke, Opatije, Dalmacije, Hrvatske-Slavonije, Južne Ogrske, Spod. Štajerske, Dolenske, Notranjske, Ljubljane, Škofje Loke, Kranja, Radovljice do Leseca, za ta del naj pa poštno ravnateljstvo v Trstu ukrene potrebne korake, da se bode prevažala ta pošta z Lesecem z vozom direktno na Bled, ne pa iz Leseca do Jesenic po železnici in od Jesenic do Bleda zopet po železnici in šele od blejske postaje z vozom do poštnega urada v Želečah. Ta predlog Fürsagerjev je bil enoglasno sprejet. Enak predlog stavljal je tudi lansko leto v deželnemu zboru poslane Pogačnik, kateri je bil tudi enoglasno sprejet. Naloga Blejcev je bila pri tem, kar sta Fürsager in Pogačnik v imenu cele dežele predlagala in zahtevala, vztrajati, in kako lahko bi bili to dosegli, ker imajo v poletnem času kar dva poslanca, ekselencemo barona Žvegela in g. dr. Ferjančiča na razpolago, tako rekoč pred nosom! Nam ni znano, so v tej važni zadevi storili kakve korake? Svetujemo Blejcem torej tem potom, da se v tej važni zadevi obrnejo pismeno na omenjeno dva gg. poslanca, da jim ona dva izvojujeta redne poštne zveze z Bledom v Lesce in Zako, v Zaki tudi prepotrebni nov poštni in brzovlaki urad z nabiralnikom na poslopju postaje, in pa v hiši, kjer bo nastanjen poštni urad. Na noge torej Blejci, ker tu je treba vztrajnega dela!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. decembra.

— Stoindvajset tisoč mrljev in nič zmage! Pod tem naslovom je priobčil poslanec Grafenauer v "Miri" članek, v katerem piše med drugim: Tridesetletna vojska je končana. Stoindvajset tisoč mrljev pokriva bojno polje! Pobit je slovenski Korotan, oškodovan slovenski narod! Nemo zrejo trezni vojskovodje nekdaj slavnega Korotana v bodočnost. Tri sto let — in teče že četrto stoletje — se je bojeval in se bojuje koroški Slovenec za krst sveti in svobodo zlato in bojeval se je do 1. grudna 1906 z večjim ali manjšim uspehom za svetinje svoje. Zgrudil se je dne 1. grudna! Ne po lastni krividi, ne, junaško se je boril za svojo pravico ves čas. In sad vsega dela? Sad vsega tega njegovega trudopolnega dela je — politična smrt. Njegov uničevalc paje v avstrijsko

sko zdravje alismrt zagrizeni, krvni njegov — brat. Avstrijsko "zdravje ali smrt" pa je zmaj po imenu "volilna preosnova". To je tisti, po posebni zslugi naših slovenskih državnih poslancev vzgojeni zmaj, kateri je s slastjo in po eneržiji svojih otrok požrl koroške Slovence. Ko pa bodo prebavljeni enkrat ti, bo z vso gotovostjo požrl tudi tiste, ki so v svoji goreči delavnosti "za sveto stvar" izkopali grob Slovencev na Koroškem. In ne le nje, ampak tudi tiste, katerim ni treba dajati danes nobenega odgovora. A prisel bo čas tudi za naše grobokope, da jim zardonji na uho glas ljudstva: "Dajte račun od svojega hiševanja!" In tedaj? Če pa so njihovi volilci politično tako zreli, da ali ne vedo ali si ne upajo zahtevati računa, no, potem so volilci svojih poslancev vredni. Od večine Kranjcov, ki prihajajo k nam po opravkih, ne moremo dobiti vtiska bratske naklonjenosti in politične zrelosti. Če pa je katoliško predstiranje na Kranjskem tudi na tak stopinji, potem je povsem umljivo, da pošlje tako ljudstvo same "ruske generale" v državni zbor. Glede taktike pri sklepanju o za nas tako usodepolni volilni preosnovi so slovenski državnimi poslanci ruskim generalom v Mandžuriji na las podobni. Trije japonski generali: Lemiš, Dobernik in Bartoli so premagali vso pr..... slovensko državno delegacijo, katera se v svoji nadutosti upa imenovati: "Slovenska" ljudska stranka. Zdaj, ko smo koroški Slovenci pokopani po vzornem katoliško-narodnem delovanju in prizadevanju "Slovenske zvezze", se naj hudič imenuje kakor mu draga, mi kranjskim Slovencem njihove "simpatije" za naš nočemo vračati; še manj pa morejo oni od naskake naklonjenosti pričakovati. Gore med Korošci in Kranjci so se prevrtale, zato pa se je mogoče za vedno napravil med nami zid bratske mržnje, ki je bolj nevaren in slovenskemu narodu bolj škodljiv, kot morejo biti od narave postavljeni zidovi. **Slabo ste zidali, a vaše je to delo!** Mi Korošci smo prodani; iz poprej čisto slovenske dežele Kranjske ste priprustili napraviti za vedno dvojezično deželo, obmejnim Slovencem na Štajerskem in v Primorju ste priporobljili mandate, ko je sotis svoj čas deloma že imeli, deloma pa so za nje ravno tako sigurni, kot je naš koroški "slovenski" mandat. In to imenuje "Slovenec" zmago. Kdor v tako zmago veruje, ima samo en korak do političnega idiotizma. Da so si dali poslanci "Slovenske zvezze" sami sebi zaupnico, to kaže, da se med seboj pozna. Zaupanja in zaupnic v volilcev, ki tudi sami politično misijo, slovenski dunajski seli ne zasluzijo vkljub zmagi, ki so jo po njihovem mnenju glede na rešitev volilne reforme dosegli, razen na Kranjskem, kjer so menda zaupnice sploh jako poceni.

Klerikalna častikraja — kaznovana. Včeraj popoldne se je pred deželnim kot vzklicnim sodiščem vršila razprava o pritožbi Jurja Omana ter Andreja in Ane Dolinar zoper razsodbo tukajnjega okrajnega sodišča, kjer so bili imenovani trije obsojeni v zaporno kaznen, ker so nadučitelja Grmeka in njegovo soprogo obdolžili, da sta 30. oktobra 1905 na krvavih sorških dogodkih, hujskala ljudi. Zasebna tožitelja je zastopal odvetnik Novak, obtožence pa dr. Schweitzer. Potrjena je bila prva sodba, po kateri bo moral Juri Oman sedeti 10 dni, istotako Andrej Dolinar, Ana Dolinar pa pet dni. Stroški bodo plačali do 1400 K. — Tem je torej to poglavje sorške afere definitivno rešeno in kaplan Brajce in ljubljanski škof se lahko radujeta svojih sadov. Mesece in meseci že

traja divja gonja naših klerikalcev proti učitelju Grmeku in njegovi gospa. Kakor so uničili župnika Berceta, tako so sklenili storiti z Grmekom. Spominjam na stupene članke in notice v "Slovencu", kjer se mu je v številki za številko podtkalo, da je on z župnikom Bercetom uprizoril sorške dogode dne 30. oktobra 1905. Opoznamo na zlasti na nervozem trud in prizadevanje kaplana Brajca, ki je se stavljal z raznimi svojimi privrženci zapisnike, da bi dokazal Grmeku hujskanje, in priobčil potem tiste zapisnike v "Slovencu". Grmeku se je naposled posrečilo prijeti tri klerikaine osebe in jih poklicati pred sodni stol, kjer naj dokazejo svoje trditve. Nahujskani obtoženci so imeli drzno čelo, da so izjavili, da nastopajo dokaz resnice za svoje obrekovanje. Posebno Andrej Dolinar je mogočno zatrjeval, da bo vse dokazal. In kako klavern je bil ta dokaz! Od obtožencev predlagane priče so izpovedale diametralno nasprotje tega, kar je želel dr. Schweitzer. Nihče ni slíšal govoriti Grmekove gospes sramotilno o kaplangu Brajcu. In še tiste priče, ki so "ugodno" izpovedale za obtožence, so si tako nasprotovale v svojih izpovedih, da je bilo jasno, da stoje pod vplivom od gotove strani. Čim več prič je predlagal zavornik obtožencev, tembolj se je videlo, kako se hoče umetno nekaj dognati, kar se sploh dognati ne da. No in včeraj je dr. Schweitzer predlagal zopet celo vrsto novih prič, ki bodo jasno in določno povedale, da so tudi obtožencev resnične. Zakaj brihtni dr. Schweitzer takoj v začetku pravde ni navedel teh prič, ki bi bile "izrezale" njegove nedolžne ovdice? Njegovo trditev, da se je obtožencem popolnoma posrečil dokaz resnice, je že ovrglo državno pravdništvo, ki je na podlagi materiala, ki je za podlagorazsodbama v tej zadevi, izjavilo, da ni nobenega vzroka, posaditi Grmeka na obtožno klop. — Misimo zdaj radovedni, kaj poreko šolske oblasti, ki so vsled "Slovenčevih" in drugih obrekovanj vodile preiskave proti Grmeku in njegovemu soprogi! Škof pa ima zdaj najlepši dokaz, kakšne sadove rodi Brajčev hujskanje, gosp. Grmek in njegova soproga pa sta z včerajšnjo razsodbo dobila lepo zadoščenje za nečuvane napade od klerikalne strani. — Ali se ta klerikalna gonja zdaj ustavi? Ne verjamemo!

Slovenski štajerski deželnini poslanci in "Narodna stranka". Splošno se je mislilo, da ne simpatizuje nobeden izmed štajerskih slovenskih poslancev z novo ustanovljeno "Narodno stranko za Štajersko". To se je zlasti sklepalo iz tega, ker se nobeden izmed teh gospodov ni udeležil ustanovnega shoda v Celju. Kakor pa poroča "Narodni List", je deželnini poslanec Ivan Vošnjak brzjavno pozdravil ustanovni shod iz Budimpešte, poslanca Ferdo Roš in Fran Kočevar se pa nista udeležila samo radi tega, ker sta bila po nujnih opravkih zadržana, in sta svojo odgovornost tudi opravičila. Potemtakem se te tri poslane sreče upravičeno šteti med pristaše "Narodne stranke", kar je zanje tem častneje, ker so ti poslanci med svojimi tovariši menda edini, ki jih je poslala v deželnini zbor res prava narodna volja. Pripomnimo, da je posl. Kočevar tisti, ki je bil leta 1902 vkljub velikanskemu pritisku s strani duhovščine izvoljen v deželnini zbor v ljutomerskem okraju proti znamenu dr. Korošcu.

Kakor pri nas! Ker je pred kratkim na Štajerskem ustanovljena "Narodna stranka" sprejela v svoj program napredna, svobodomiselna načela, je uvedla duhovščina proti nji strastno agitacijo. Kakor pri nas na Kranjskem, tako se tudi sedaj na Štajerskem zlorablja leca za politično agitacijo najhujše vrste. In kakor grme pri nas na Kranjskem duhovnik razprinjo proti "Slovenskemu Narodu", tako so sedaj jeli štajerski popi hujskati v cerkvji proti "Narodnemu Listu" kot glasilu nove napredne stranke na Štajerskem. Tako je na primer preteklo nedeljo župnik proti v Šmihelu nad Mozirjem grmel proti

naprednim listom in končno raz ledo oznanil, da morajo priti vsi kmetje, ki čitajo "Nar. List" h krščanskemu nauku, da se prepriča, ako znajo še šestresnic. Kakor se torej kaže, bo "Narodni List" kmalu na indeksu in četudi ne bo pisal niti besedice proti veri! Po mnenju fanatizirane duhovščine sta pač vera in popovstvo istovetni stvari.

Glavni odbor "Narodne stranke za Štajersko" bo imel svojo prvo sejo v nedeljo, 6. januarja 1907 v Celju. Do tega časa morajo biti konstituirani že vsi okrajni odbori.

Gospod poslanec Pogačnik nas je razvesil s sledečim dopiskom: Slavno uredništvo! Z ozirom na včerajšnjo vest v "Slov. Narodu": "Le žal, zakaj ni povedal dični poslanec Pogačnik, zakaj mu niso na zadnjem občnem zboru "zakupa" gorenjskih gostilničarjev votirali zaupnice s tem, da bi ga volili zopetnim preglednikom "zakupa". Ja, Bauer, das ist was anderes." — sprejmite sledeči popravek: Jaz nisem bil nikdar član društva gorenjskih gostilničarjev za zakup užitnine, še manj pa kdaj preglednik "zakupa". — Podnartom, dne 16. decembra 1906. — Josip Pogačnik, poslanec. — Prepričamo gospodu dopisniku, da odgovori na to pisanje.

Notarska vest. Notarska kandidata gg. Matija Marinček in Ivo Bulčnik, oba v Ljubljani sta imenovana za notarja, prvi za Tržič, drugi za Senožeče.

Iz poštne službe. Višji poštni kontrolor g. Alojzij Antonič je imenovan za poštne ravnatelje v Trstu.

V pokoj je šel višji poštni kontrolor v Gradeu Ivan Vouk.

celi Avstriji nobeden polk in nobeden drugi narod ne izvršuje kaj takega, kakor tudi ravno Slovenci-vojaki. Pa očitajo, da Kranjec je zabit, obratno naši fantje so res tič!

Zadruga krojačev, klobučarjev, rokovičarjev in krznařev v Ljubljani je imela v nedeljo v hotelu „Ilirija“ izredni občini zbor, ki je bil dobro obiskan. Udeležil se ga je tudi zadružni inštruktor g. dr. Blodig. Oblast je zastopal magistratni svetnik g. Šešek. Po običajnem pozdravu je naznani načelnik g. Jelenčnik, da so se razdelila nova društvena pravila med člane zadruge in da se ustanovi v Ljubljani strokovni kurz za mojstre in mojstrice. Krojač g. Ložar je poudarjal potrebo strokovne organizacije krojačev in krojačic. Ker je obrt svobodna, se dela velika škoda zlasti krojačem. Da se krojačka obrt uspešno razvija, je potrebna strokovna izobrazba in ureditev razmerja med mojstri in trgovci. V ta namen naj bi stopila zadruga v dogovor s tukajšnjimi trgovci. Predlog je bil sprejet. Pri teh dogovorih bodo zastopali zadružni gg. Jelenčnik, Pahme, Rozman, Sedej in Šentinc. Učne pogodbe pri sprejemu vajencev se bodo odslej sklepale pri zadružnem načelstvu; original pogodbe ostane pri zadrugi, mojster in vajenčev zastopnik pa dobita prepise. Končno je občini zbor protestiral proti prehudi reklami konfekcionarjev po ulicah in časopisu, s čimur se pospešuje umazana konkurenca. Nato so se obravnavala razna stanovska vpravjanja.

Dognana identiteta. V Goriču pri Idriji so prijeli neznanega dečka. Poizvedbe so dognale, da je identičen z Ivanom Mihelčičem iz Ljubljane. Privelo ga sem.

Na naslov slav. ravnateljstva c. kr. priv. državne železnice v Trstu. Z Gorenjskega se nam piše: Govori se, da se nameravata opustiti dva vlaka in sicer vlak št. 1721, ki odhaja iz Trbiža ob 4 uri 10 min. zjutraj in vlak št. 1720, ki odhaja iz Ljubljane ob 10 uri 28 min. zvečer po progi Trbiž-Jesenice. Ako je kaj resnice na tem, moramo na vsak način temu oporekat. Kako pridejo prebivalci doline do tega, da se nam vzame najlepša zvezda z Ljubljano. Ali smo res mi prebivalci velikih občin kakor Belačev, Rateče, Kranjska gora, Dovje do Jesenic tako „minderwärting“, da nas hočejo popolnoma izbaciti od časa primernih zvez z Ljubljano? Kaj naj stori Dolince, ki ima črez dan opravek v Ljubljani? Sedaj je sedel v Ratečah na vlak ob 1/2 5 uri zjutraj, dospevši v Ljubljano je lahko vse opravil do večera in sedel ob 1/2 11. uri na vlak ter je došel domu še ponudi. Po novi naredbi nam pa ne kaže drugače, ko da se odpeljem v črti proti Ljubljani že prejšnji večer — tam bi moral prenočiti, kar pa stane denar. Svetoval bi slavnemu ravnateljstvu, ako že res misli dva vlaka opustiti, da opusti vlaka št. 1718 in 1719, ki odhajata iz Ljubljane ob 7. 35 zvečer ter iz Trbiža ob 8 uri 49 min. zvečer. Ta dva za prebivalce Doline sploh nimata nikakega pomena. Sicer pa je gorovica, da smo pretrgani le do Jesenic, kajti naprej bodo vozili še vedno isti vlaki, — mi naj jo pa mahamo do Jesenic peš. Za počet! Občine, ako se to uresniči, na noge!

Regulacija Save. Z Dunaja se poroča graškim listom, da se izvrši prihoden leta velika regulacijska dela ob Savi pri Kresnicah, Poljanah in Ribičah. Stroški so proračunjeni na 150 000 K.

Iz blejskega jezera so potegnili mrtvo Terezijo Rogič, o kateri smo včeraj poročali, da je zginila z doma.

Na Breznici na Gorenjskem je bil — sedaj že petič izvoljen župan gospod Anton Kržišnik, posestnik v Žerovnici.

Opuščena vlaka. Pričenši z dnem 1. januarja 1907 naprej se opustita na progi Jesenice-Trbiž vlaka št. 1720 in 1721, ostaneta pa ista še nadalje v prometu na progi Ljubljana-Jesenice.

Smrt na delu. Ko sta v sredo posestnik Josip Simončič iz Št. Ruperta in 47letni preužitkar Jakob Grifberg iz Kamen v gozdu Okrog podirala bukve, padla je debela bukova veja Grifbergu s tako silo na glavo, da je nezavesten obležal in drug dan umrl.

Nemci se sami bojkotirajo! Iz Celja se nam piše: Nas Slovence izvajajoča zgradba „Deutsche Haus“ je vnanje po večjem gotova. Notranjščina se prireja; v koliko je gotova, nam ni znano. A toliko nam je znano, da bodo imeli v tem domu, ki naj bode znak celjskega nemščine, tudi — restavracijo in da se je za to „wirtschaft“ baje že pobrighal neki najemnik z Reke! — Nas Slovence se ves „Deutsches Haus“ in kar se ga drži, presneto malo briga; a milujejo vendar „nemške“ gostilnice celjske, katerim z otvoritvijo „D. H.“ vzraste spet novakonkurenco. Ni

dovolj, da je „Stadt Wien“ — „trutz-hotel“ vsem celjskim gostilničarjem nemške struje — tistim že delal mnogo sitne preglavice, zdaj pa že „Restaurierung Deutsches Haus“! Nam je prav! Naj se bijejo med seboj! Mi pri tem ne trpimo. A marsikatemremu naših celjskih „Nemcev“ se bodo odprele oči ter bode možno jeli trezneje misliti nad „neseobičnostjo“ celjskega „nemščine“. — Že „Hotel Wien“ je nek panamino za nemško Celje — vsaj je spravil enega prvih „mačerjev“ „dr. Negrija“ iz oziroma „der hartbedrängten Feste gegen slavischen Andrang“ — kaj šele bode njega vis-à-vis! Vederemo! Abberitsko počenjanje naših „völkisch“ - Celjanov more nas Slovence le oveseliti, kajti tisto — naj kdo reče, kar hoče — nam le koristi ter nam jasno kaže, da slepa strast pelje v pogubo.

Slovensko pevsko društvo s sedežem v Ptju priredi na Silvestrov večer t. l. v „Narodnem domu“ v Ptju majhen pevski in godbeni koncert. P. n. čast. pevke in pevci, posebno pa v Ptju in okolici bivajoči, se tem potom najvljudnejše vabijo k polnoštivni udeležitvi pevskih vaj, v torek in četrtek ob polu osmih zvečer in v nedeljo ob polu dveh popoldan.

Samomor. V Dravo je skočil v Maribor 27letni zidar Fr. Lubi ter utonil.

Sami sebe so udarili Nemci na Koroškem z naredbo, da se smejo na šolah razobešati samost zastave v cesarskih ali deželnih barvah in tole ob patriotičnih slavnostih. Sedaj pa protestira celovski občinski svet proti tej naredbi: tudi na celovski nemških šolah bi potem takem ne smele viseti frankfurterice! Vitez Metnitz je pripomnil k naredbi, da se gre le za slovenske ljudske šole, da bi te ne razobešale trobojne, kakor se si to „drzuje“ v „nemški“ koroški deželi o priliku otvoritvene nove železnice. Ker pa mora vendar še vsaj na zunaj veljati ista pravica za Nemce kakor za Slovence, so udarili Nemci z njø sami sebe. Sedaj pa prihajoči čestitljivi celovski možkarji z ogroženim protestom proti takemu kršenju nemških — seveda ne slovenskih pravic. Radovedni smo, kako bo deželni šolski svet ukrenil. Pa uverjeni smo, da bodo javno zasukali to naredbo tako, da bo zadela le slovenske šole, kakor je bil tudi njihov namen. Za Slovence ni pravice na Koroškem.

Na državnem kolodvoru v Gorici sta hotela v soboto dva gospoda, namenjena v Ljubljano, kupiti nekaj smotk in razgledne ter oddati brzovojko. Obrnila sta se do trafikantinje na kolodvoru. Na prijazen slovenski ogovor je ženska zarečala, „non capisco“. Ko sta gospoda v opravičeni nevolji izrazila svoje začudenje, da trafikantinja ne zna slovenski, sta se oglašila železniški vratar in neki železniški kurjač. Za hrila sta se na slovenska potnika, čes, da sta „fanatikarja“, ju zmerjala in vratar jima je celo prepoval (!) zahtevali na kolodvoru kaj v slovenskem jeziku. Ko sta potnika pokazala vratarju po stenah nabite napise, čes, saj železniško vodstvo samo priznava slov. jeziku primerno pravico, je vratar potnikoma ukazal — zapustiti kolodvor, čes, da ju sicer ven vrže. Kdo daje vratarju potujo, da se upa tako postopati? So li v Gorici železniški uslužbenci nastavljeni, da tako postopajo občinstvu?

Nova parobrodna vožnja med Reko, Volosko in Opatijo. Iz Opatije se nam piše: Senjsko parobrodno društvo je oglašilo te dni v teh krajih, da bo z dne 16. decembra t. l. počeli voziti parniki tega društva „Petar Zrinski“ med Reko, Volosko in Opatijo vsak dan. Cena samo 40 vin., za sem in tja pa 60 v. Te cene so seveda veliko manjše nego one ogrske-hrvatske parobrodne družbe. S tem se je pričela huda konkurenca med tem dvojno društvtoma. Razlika med njima je ta, da je senjsko društvo čisto hrvatsko, ogrske-hrvatsko društvo pa vse samo hrvatsko. Popotniki so se že velikokrat pritoževali zaradi grdega postopanja uslužbencev ogrske-hrvatske družbe. Vsí opomini društva glede uvedbe vsaj nekoliko hrvatske na njegovih parnikih so bili zastonji. Namen hrvatskega parobrodnega društva v Senju iskreno pozdravljam, in pozivljam vse tukajšnje rodoljube, da podpirajo svoje podjetje.

Nevočljivost opatijske zdraviliške glasbe. Iz Opatije se nam piše: V Opatiji imamo lečilišno glasbo, o kateri se je že nekolikorat pisalo v „Slovenskem Narodu“ da jo je lečiliščna komisija angaževala in sestavila iz čistih nemških bratcev, katerim slovenski komadi tako smrde, da skoraj nikoli ni čuti, da bi ti podaniki germaniske države svirali take komade, dasi obisčejo opatijsko največ gostov slovenske narodnosti. Ker ta glasba, če se vzame za sviranje pri kakšnem koncertu,

le na največje prizadevanje in molevanje zaigra še kakšen komad izven plesnega ali koncertnega programa, so tukajšnji hotelirji kakor tudi razne korporacije počele druga za drugo naročevati vojaško godbo iz Reke, katera glasba ni samo čeneja ampak tud gleda, da zadovolji občinstvo kakor tudi naročnika. To pa ni bilo prav Viljemovim podanikom in dogovorili so se, da bodo demonstrirali proti vojaški godbi prvkrat, ko pride svirat v Opatijo. V nedeljo dne 9. decembra t. l. je bilo po plakatih oglašeno, da bo isti večer ob prosti vstopnini vojaški koncert v hotelu F. Kleina, kar se je tudi faktično isti večer izvršilo. Med člani lečiliščne glasbe je bil pa eden, ki je prerano jezik stegnil in s tem izdal njihovo nakano, katera bi se moralista isti večer izvršiti. Ko je policija to dozvala, ukrenila je seveda vse potrebo, da se to prepreči. In res okoli devete ure primaširali so korporativno člani lečiliščne glasbe ter počeli pred hotelom živigati in kričati „Abzug Militär-Musik.“ Posledica te demonstracije je bila, da je policija spravila lepo vse demonstrante na svojo stran, a drugi dan je prišel od okrajnega glavarstva miglaj, naj bodo zdraviliščni godci pametni, sicer jih pošljajo z zelenim vozom v Viljemovo državo, katere pripadniki so vsi. Radovedni smo, kako bo vse to naša ličiliščna komisija rešila. Ona je kriva, da je prišlo tako daleč, ker angažuje tuje državljanje za svoje godece, dočim imamo v Avstriji dosti dobrih če ne boljših godev, ki bi svirali tu in tam tudi kakšne slovenske komade.

Obrtno delavsko društvo za Hrvate in Slovence v Opatiji. Voloski se misli ustanoviti, kakor smo že poročali. Na shodu dne 26. novembra se je izbral odbor, ki ima nalogo, da preskrbi pravila in jih poslje na namestništvo v Trstu v potrditev. Ko so vodje opatijskega socialno demokratičnega društva to zvedeli, sklicali so takoj protestni shod, na katerem je predsednik tega za nas Slovane nepotrebega društva klobasal članom, ki so prišli na ta shod, da novo društvo ne bo nikakor v korist delavstvu, ampak v škodo, ker bo skozinsko klerikalno. Seveda to ni res. Socijalni demokratje se boje novega društva, ki jim bo vzel precej ljudi. Še enkrat pozivljamo naše delavce, naj se ne puste voditi v tem, da se upa tako postopati. So li v Gorici železniški vratari in neki železniški kurjač. Za hrila sta se na slovenska potnika, čes, da sta „fanatikarja“, ju zmerjala in vratar jima je celo prepoval (!) zahtevali na kolodvoru kaj v slovenskem jeziku. Ko sta potnika pokazala vratarju po stenah nabite napise, čes, saj železniško vodstvo samo priznava slov. jeziku primerno pravico, je vratar potnikoma ukazal — zapustiti kolodvor, čes, da ju sicer ven vrže. Kdo daje vratarju potujo, da se upa tako postopati? So li v Gorici železniški uslužbenci nastavljeni, da tako postopajo občinstvu?

Klerikalizem pri Sv. Ivanu v Trstu vedno oblastneje zastavlja svoje kremlje v onotni slovenski živelj. Pri Sv. Ivanu je podružnica sv. Cirile in Metoda. Nekaj klerikalnih hetmanov pa hoče pokazati svojo moč, zato agitira za cepljenje podružnikev v dve, da bi se potem hvili, koliko oni dajo za narod. Sv. Ivan je vedno zvest stal v boju za narodne ideale, za napredek in prosveto. Upamo, da se Sv. Ivančani ne bodo dali klerikalnim brezdomovincem vpreči v jarem in da bodo stali slej kot prej trdno na narodni podlagi, zvest se zavedajoč, da le na ta način morejo uspešno braniti svoje postojanke proti dvojnemu sovražniku našega slovenskega naroda.

Trgovsko-obrtni dom na Reki. Prejeli smo slednje obvestilo:

Na Reki se je ustanovilo društvo „Trgovsko-obrtni dom“. Namen mu je, zbrati na demokratični podlagi vse hrvatski in slovenski trgovski in obrtni živelj. Pri Sv. Ivanu je podružnica sv. Cirile in Metoda. Nekaj klerikalnih hetmanov pa hoče pokazati svojo moč, zato agitira za cepljenje podružnikev v dve, da bi se potem hvili, koliko oni dajo za narod. Sv. Ivan je vedno zvest stal v boju za narodne ideale, za napredek in prosveto. Upamo, da se Sv. Ivančani ne bodo dali klerikalnim brezdomovincem vpreči v jarem in da bodo stali slej kot prej trdno na narodni podlagi, zvest se zavedajoč, da le na ta način morejo uspešno braniti svoje postojanke proti dvojnemu sovražniku našega slovenskega naroda.

Tovorni voznički, prevozniki, posreščki in druge. V zadnjem času je prišlo v navado raznim slojem, ki vozijo s konji in samoteži, da, posebno pa še ob slabem vremenu, vozijo po tiru, to je po relzih električne cestne železnice, kjer vozovi seveda mnogo rajši teko, kakor pa po cesti. Glede na to, ker je vsled tega promet množični motenj in glede na to, ker so relzi privatna last in imajo pravico po njih voziti edinole električni vozovi, se vsi oni, ki bi jih hoteli pri vožnji uporabljati, opozarjajo, da bodo policijsko kaznovani.

Tovorni voznički. Delavcu Franu Erpiču je bilo včeraj zjutraj v neki goštinstvih v Kolodvorskih ulicah ukraden ali pa je izgubil devet zlatov po 10 kron in nekaj drobiža — Danes počasi je bil branjevki Meti Laznikovi iz zaklenjene kleti v Ključavnicih ulicah ukraden zabolj citron, vrednih 10 K in dva zabolja flžola, katerega je pa bil tat popustil na oknu pred kletjo.

Roko si je zlomil včeraj po poldne prisiljenec Giedler, ko je delal na Aurom v dvorišču v Wolfsovi ulicah. Oddali so ga v deželno bolnišnico.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 100 Macedoncev, 25 Slovencev in 40 Hrvatov. V Osek je šlo 40 slovenskih šumarjev. V Gastein je šlo 37 Hrvatov, v Inomost 19, v Scheibbs pa 35. V Heb je šlo 40 Macedoncev in 25 Hrvatov.

Veseli prior. V soboto smo poročali, da se je v Zagrebu pri predstavi kinematografa prior onotnih usmiljenih bratov zabaval z neko žensko. Povzeli smo to vest po nekem hrvatskem listu, ki zdaj preklicuje vso stvar.

Otrok zgorel. V Zagrebu je zgorela petletna Roza Kukec, katero je mati za par minut pustila samo v stanovanju. Ker se ne ve, na kak način je otrok prišel do ognja, uvedli so proti materi preiskavo.

Mlad roparski morilac. 18. julija je 15letni krojaški vajenec Sava Nikolajev blizu Požege ubil 10letnega Paja Jagića in otepel 14letnega

Ivana Splihala ter oropal prvega vsega denarja. Potepal se je nato tri mesece po Slavoniji in Srbiji, dokler ga niso prijeli.

Slovensko emocije v Sarajevo. je priredilo v soboto, 15. t. m. zabavni večer, ki se je prav dobro obnesel. Zanimivemu predavanju gimnazijškega ravnatelja Bedjančiča, v katerem je opisal svoj pot na Grško, je sledilo petje in šaljivi prizor. Gospa dr. Preindlova zapela je z ljubkim glasom par solo-pesmi, nekaj pevcev pod vrlim vodstvom učitelja Urlepa pa je pelo umetne in narodne pesmi, katerih slednje so se še precej čez polnoč glasile in vzbujale prijetne spomine na dom. V šaljivem prizoru „Ujeti rokovnja“ izzvali so veliko smeha predstavljavci Trapp, Mikuž in Gorup. Zabava je bila prav živahnna in domača ter je menda že zdavnata bila nedelja, ko so sitne snežinke spremjale zadnje „omizjane“ domov. Želimo, da bi nam vrlo „Slovensko omizje“ kmalu zopet priredilo kako zabavo.

Mednarodna panorama na Pogatcerjevem trgu ima ta tened, a le do petka 21. t. m. razstavljenje krajev na Jutrovem, kjer se je rodil in preživel mladost Kristus, namreč Betlehem, Nazaret, Jeriho, Kano v Galileji itd. Celo v kapelo preosnovana skalna votlina, kjer se je baje rodil Jezus, se vidi. Toda ne le za vernike, za vsakega, ki si želi ogledati nenavadne orientalske pokrajine, je serija zanimiva in poučna. Slike so prav dobre, nazorne. Od petka 21. do petka 28. t. m. se razstavi zrušitev v San Franciska vsled strah

Nad dva metra visoko s nega imajo v tirovskih gorah. Štiri dni je neprestano snežilo.

Pezjski šah je v agoni. Vlado je prevzel prestolona slednik.

* Ubijalec dramatizator. V Milanu je bil lani pred porotniki neki Alberto Olivo, ker je ubil svojo ženo. Olivo je bil inteligenten mladenič. Seznanil se je bil z neko deklico, ki je imela nemoralno življenje za seboj, a od svojega zadnjega ljubimca je dobila lepo doto, ako se omogoči. Ta dota je tako očarala sicer poštenega Oliva, da se je oženil z dekletom. Ko je dobil doto, ni mu bilo več za ženo, temučjo je po napičeval in gredil. Nastopili so večni prepriki in nekoga dne je v prepriku Olivo ubil svojo ženo. Njeno telo je razrezal ter ga odprejal v zaboju v Genovo, kjer ga je vrgel v morje. Toda rabiči so našli zabolj in kmalu se je izvedelo tudi za ubjalca. Pred porotniki se je zagovajal, da je epileptičen ter je v duševni nezavedenosti izvršil uboj. Porotniki so ga oprostili, kar je v javnosti povzročilo veliko ogorčenja, da je ministrstvo zaradi neke formalne napake sodbo razveljavilo ter odredilo obnovitev pravde. To pa je poroto ogorčilo ter je tudi drugič Oliva oprostila. In sedaj je Olivo izdal drama v treh dejanjih, kjer je opisal ves dogodek. Sebe predstavlja za čistega angela, svojo ženo pa za pravega vraka. Italijansko občinstvo pa bo kmalu ploskalo ubjalca. Kaj takega je mogoče le v Italiji.

* Razmerju med šolo in domom

piše odgojiteljica Wochnowska v reviji "Wage": "Glavno zvezo med šolo in domom tvori izpričevalo.

Ta zveza ima prvotni namen, spajati šolsko in domačo vzgojo in omogočiti na ta način nekako harmonijo skupne vzgoje. V resnici se pa ta zveza suže okoli redov. Starši vprašajo, kako je s sinovi, in učitelji jim izpričevali odgovore. Ako pa pridejo starši pozvedovat k učitelju, kako je v otrokom, vedejo se ponilo (ne povsod!), kakor bi hoteli prosiči odpuščanja, da imajo otroke, kakor bi bila učiteljeva milost, da smejo njihovi otroci hoditi v šolo, kakor da bi bili učenci zaradi učitelja. To je nečastno razmerje, ki ga starši, dasi neradi, vendar prenašajo zaradi učencev."

(Tako razmerje vlada morda v oholi Pruski, pri nas ne, temučjo je učiteljstvo še srečno, ako se starši brigajo za na-

predek svojih otrok v šoli).

* Lahka tatvina. Človek bi mislil, da se javni zavodi tako skrbno čuvajo, da iz njih vsaj podne ni mogče odnesti najmanjše stvari. Da pa temu ni tako, dokazal je urednik "Intransigeanta". Prišel je v Louvre v dvorano, kjer so dragocene afriške starine. V navzočnosti mnogobrojnih obiskovalcev je vzdignil s podstavka 10 kg težko mramornato nagrobo ploščo Kvinta Avrelija, si jo naložil na rame ter je neoviran odnesel. Pet dni pozneje je prišel vprašati ravnatelja zavoda, ali se pripeti kdaj kakak tatvina v muzeju, nakar je ravnatelj užaljen odgovoril: "Pri nas je kaj takega nemogoče, ker se ljudem strogo gleda na prste." — Nato je časnikar dal primesti ukradeno ploščo, ki jo je absolviral v šestih mesecih ter napravil izpit za inženirja z izbornim uspehom.

* Hrvatski ključavnica inženir na Nemškem. Zagrebčan A. Mura je napravil ravnokar na mornarski šoli v Rostocku izpit za inženirja. V Zagrebu se je izučil ključavnictva ter delal za pomočnika v raznih velikih tovarnah na Nemškem, kjer se je vsestransko poučil o strojih. Leta 1903. je stopil kot inženirski asistent v prakso pri parobrodnu društvu Hamburg-Amerika. Po dveh letih mu je bilo dovoljeno, da vstopi v mornarsko tehnično šolo v Rostocku, ki jo je absolviral v šestih mesecih ter napravil izpit za inženirja z izbornim uspehom.

* Zaradi lepote izgubila službo. Gospodična Genovefa Gaw, učiteljica v Hammondu (Indiana), je bila primorana se odpovedati službi, ker je tako lepa, da se vsak v njo zaljubi. Tako je razsodil superintendent, ki ima prvo besedo pri šoli. Solski otroci in starši so poslali prošnjo z več sto podpisimi, naj bi se učiteljica zopet nastavila, toda superintendent je neizprosen.

* Tulaselaktin se imenuje novo sredstvo profesorja Behringa proti tuberkulozi. Nedavno je predaval Behring v Stuttgartu o svojem novem zdravilu. Poslušat sta ga prišla tudi kralj in kraljica. Behring priporoča, naj bi se tulaselaktin vceplja otrokom, dokler še sesajo.

* Poročni prstan je našel mesar Weber v Predicah v krajem želodcu, ko je kravo zaklal. Prstan ima črki M. I. in letnico 2/7. 1903. Kako je prišla krava do poročnega prstana, se ne ve.

* Iz romantične Madžarije. V Satorjalu-Ujheju so po dolgem brezuspšem lovu vendar ujeli glasovitega roparskega poglavarja Szarvas-Paka. Lansko jesen je prestal

večletno težko ječo, a od tedaj je izvršil 120 ropov in vlotov.

Knjizevnost.

"Slovenski Trgovski Vestnik" ima v štev. 12. naslednjo vsebino: 1.) Ob koncu leta. 2.) O etabliranju. 3.) Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko. 4.) Črtice iz kemije vsakdanjega gospodarskega življenja. 5.) Kaj je treba vedeti podjetniku, trgovcu in obrtniku o dohodstvenih predpisih. 6.) Konkurenčna klavzula. 7.) Raznoterosti. 8.) Slovensko trgovsko društvo v Celju. 9.) Trgovsko bolniško in podporno društvo. 10.) Društvene vesti.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Otrok ponesrečil Janez Bergant, trgovec v Stari Loki, je pustil svojega 3½ leta starega sinčka oditi brez varstva v skladnišče, ki stoji tik trgovine. Od tod je šel otrok na mostiček, ki je v zvezi s skladniščem, ter padel v potok, ki je narasel vsled deževja. Drugo jutro so ga našli utopljenega v Sori, kamor ga je potok odnesel. Zaradi te neprevidnosti je bil Bergant obsojen na 5 dni strošega zapora.

Nezvestoba. Janez Plesničar v Lokvah pri Gorici doma, je kot ekspedient južne železnice v Borovnici poveril vsoto 109 K 85 v kot voznilo. Dotične nakladne liste si je deloma pridržal ali pa uničil. Nekaj škode je poravnane. Obsojen je bil na en mesec ječe.

Vasovat ni maraliti. France Aleš, posestnika sin iz Perhovca, se je ujezel na fanta Alojzija Lipovška, ker ni maral iti z njim k nekemu hlapcu vasovat. To je bilo povod, da ga je Aleš udaril z okleškom po levem roki in mu zlomil kost. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Tatvina. Anton Flander, delavec na Javorniku, je vzel pri postelji na steni viseko uro z verižico, ki je bila last Franceta Gmajnarja. Da bi ga ne izsledili, zakopal je ukradene reči pod neki grm. Flander je orožnik, ki so ga prijeli, obstal tatvino. Ker je bil zaradi enakega čina že dvakrat kaznovan, je bil obsojen na 6 mesecev težke ječe.

Z vijakom ga je udaril Janez Pire, tovarniški delavec iz Kose, je dne 29. mal. srpanja t. l. zvečer v Zgor. Siški zadel na neko ruvanje, ki se je vršilo na okrajni cesti med fanti Jakobom Kosancem in Janezom Peršinom eni, ter Andrejem Perkom, posest sinom, na drugi strani, zaradi neke "preže", pri kateri se je čutil Kosanc prikrajšanega. Brez povoda je pa segel Pirc v to rabuko ter z vijakom, katerega je imel privezanega na vrvico, dvakrat udaril po glavi Andreja Perka ter ga smrtno nevarno poškodoval. Ker je Pirc znani pretepač, je bil obsojen na eno leto težke ječe.

Vzoren sin. Delavec Janez Kastelic goji jezo na brata Toneta. Dne 20. vinotoka se je preprial obdolzenec v bratovi hiši v Dobropolju. Vmes je posegel tudi njegov oče in se zavzel za Toneta. To je pa sina Janeza raztrogotilo, da je vrgel očeta na tla ter ga večkrat udaril s sekirnim toporiščem. Obsojen je bil na 14 dnevov.

Opeharjena lista. Rudolf Orešnik, provizijski agent za nabiranje inseratov za "Mladoslovenc" in "Naš list" je opeharil meseca vinotoka in listopada dotična konzorcija, oziroma lastnika za 304 K na ta način, da je ponarejal naročilne liste, kar odkrito sam priznava. Obsojen je bil na 6 mesecev ječe.

Okno se je odtrgal. Andrej Sova in Lorenc Zaplotnik sta 26. vel. srpanja predpoldne stala pred občinsko hišo v Tržiču. Na enkrat se odtrga težko železno okno, ki je viselo le na enem tečaju pri podstrešni sobi in pada na tla, pri tem pa tako nesrečno zadene spodaj stojecega Zaplotnika na glavo, da je drugi dan umrl. Kot lastnik hiše se je imel zagovarjati Josip Deu, posestnik iz Kovora. Izjavil je, da je naročil popravilo druzega tečaja, če se pa to ni takoj zgodilo, ne zadene njega krivda. Drugi tečeni Matevž Stroj, tovarniški delavec pa pravi, da je on vzel drugič dotično podstrešno sobo v nejem, ni pogledal, če je okno popravljeno ali ne. Soščje je oba oprostilo radi pregreška zoper varnost življenja.

Cez tri leta prijet. Bivši prisiljenec Richard Grajner, sedaj kuhan na Dunaju, je 14. grudna 1903. z nekim že zato kaznovanim tovaršem pobegnil od dela na Javorniku, kjer je bil nastavljen oddelek tukajšnjih prisiljenec. Ob beguna sta se drugo noč vtihotapila v hišo zidarstva mojstra Ermengilda Pezzanija, odprla dva kovčega in si iz njih vzela potrebitno obleko. Škoda se je cenila na 289 K. Graj-

nerja so še sedaj zasledili. Obsojen je bil na 2 meseca ječe.

Dva zrela ptička. 19letni Bonifacij Zorman v 16letni Jožef Pavlišič sta služila pri posestniku Franetu Juvanu v Oščevku, priča za hlapca, drugi za pastirja. Ljudem se je čudno zdelo, da ta dva fanta trošita po gostilnah denar, čeprav sta imela še ves zaslugek spravljeno pri gospodarju. Kmalu so jima pa prišli na sled, da jemljeta gospodarju denar. Vzela sta vsega skupaj 80 K 46 v, česar ne tajita. Obsojena sta bila vsak na 6 tednov ječe.

Telefonska in urzajdjava poročila.

Maribor 18 decembra. Polkovni zdravnik dr. Svaton, ki je dal vojaka Bernekerja pretepati, češ, da je pijan, dočim je imel kroglo v glavi, je od službe suspendiran in teče proti njemu vojaškokazenška preiskava.

Dunaj 18. decembra. Poljska zbornica razpravlja danes o nujnem predlogu zaradi zvišanja dohodkov kancelejskim pomočnikom. Misli se, da bo stvar hitro rešena, a razprava je zadobila takoj velik obseg, da še zdaj ob 3. popoldne ni slutiti, kdaj bo končana.

Dunaj 18. decembra. Položaj v gospodski zbornici se je zopet tako poostrijal, da se govori že o krizi. Večina gospodskih zbornic je pač pripravljena, odbegati glede pluralitete, zato slučaj pa zahteva brezpostojno garancijo, da se določi numerus clausus že v zakonu o volilni reformi. To se smatra kot nemogoče in od tod govorice o krizi. Danes se je bavil s to zadovo ministrski svet in nekateri ministri priznavajo sami, da je položaj kritičen.

Dunaj 18. decembra. Položaj v gospodski zbornici se je zopet tako poostrijal, da se govori že o krizi. Večina gospodskih zbornic je pač pripravljena, odbegati glede pluralitete, zato slučaj pa zahteva brezpostojno garancijo, da se določi numerus clausus že v zakonu o volilni reformi. To se smatra kot nemogoče in od tod govorice o krizi. Danes se je bavil s to zadovo ministrski svet in nekateri ministri priznavajo sami, da je položaj kritičen.

Dunaj 18. decembra. V industrijskem svetu je imel trgovski minister Fort danes velik govor, v katerem je delal tudi propagando za vladni načrt o volilni reformi.

Pariz 18. decembra. Novo ustanovljeno delavsko ministrstvo se preseli v palaco, v kateri je doslej prebival kardinal nadškof Richard.

Sergo glicerin-mjilo strjeno in tekoče napravlja kašo belo in nežno. Dobro se povezdi.

Materan se lahko z mirno vestjo priporoča, da pri svojih otrokih rabijo brzo in zanesljivo učinkujočo, neprekosno Babymira crème lekarinjo pl. Brodovina, ker je boljša nego vsak pospalni pršek, brzo odstranja izpuščanje na koži in na gjavih, rdeči lise na koži, hitro suši odigrnjeno razpoloko ali ranjeno kožo, je izvrstna za obnovno gladke kože, če je po vetrui in mokroni postala raskava. Skatljica Babymira crème stane v lekarni 60 h, 5 škatljic za 3 K 20 h razpoljila postnine prosti izdelovalce H. Brodovin, lekarin v Zagrebu št. 95.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljše priznana Tanno-chinin tinktura za lase.

katera okrepičuje lasičo, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica z navodom 1 kroma. Razpoljila se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil. medicinal. vin. špecialitet, najfinješih parfumov, kirurgičkih obvez, svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarina Milana Leusteka v Ljubljani, R sijova cesta št. 1

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega Jubil. mostu.

49-50

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dun. borze 18. decembra 1906.

Naležbeni papirji.

Dener Blago

4% majška renta 99 25 99 45

4% srebrna renta 100 25 100 4

4% avstr. kronška renta 99 - 99 20

4% zlata 117 40 117 60

4% ogrska kronška renta 95 70 95 90

4% zlata 114 40 114 60

4% posojilo dež. Kranjske 98 60 99 60

4% posojilo mesta Splet 100 60 101 60

4% posojilo Zadar 99 90 100 30

4% bos.-herc. železniško posojilo 1902 99 7b 100 75

4% češka dež. banka k. o. 99 60 99 60

4% ž. o. 99 60 99 70

4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke 100 45 101 45

4% peš. kom. k. o. z 10% pr. 105 - 106 -

4% zast. pisma Innerst. hranilnice 100 - 101 -

4% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice 100 - 100 25

4% p. osr. hip. ban. 100 - 100 20

4% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr. 100 - 100 20

4% obl. češke ind. banke 100 - 101 -

4% prior. lok. želez. Trst 99 90 100 -

4% prior. dolenski žel. 99 60 100 -

Gostilničarja

za račun se išče za jako dobro

či hotel.

Kje, pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 4495—1

Lepi lokalji

pripravljeni za vsako trgovino ali za pisarnice se dajo takoj v najem.

Odda se tudi

hlev za dva konja.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2845 58

Graščinsko posestvo na Spodnjem Štajerskem

120 oralov obsežno, nov grad, velik hlev za 40 govedi in 30 prašičev, kozelci, 40 metrov dolg, na katerem leži 800 metrskih centrov sena. Živali je 4 pare volov in 2 krav.

Cena 44 000 kron.

Na vprašanja pod „H. K.“ poštni predal 63, Celje, se takoj natančno odgovori.

4433—3

Potovalci

zavarovalne stroke se iščejo za mesečno plačo in provizijo. Reflektira se samo na dobre in preizkušene moči.

Ponudbe pod „Potovalci“ na upravnštvo „Slov. Naroda“. 4446—3

Slovenska zavarovalna družba „Slavia“ po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko potem druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovati na dočrtje in smrt in manjšajočimi se vplačili.

Vsek dan ima po pretekli petih letih pravico do dividende.

„SLAVIJA“
- - - - - vzajemno zavarovalna banka v Pragi. - - - - -
Rez. fondi: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
v večnosti slovenske narodne uprave.

Vse pojedinačna:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarno so v lastni bančni hiši
v Gospodarski ulici štev. 12.

Zavarujte poslopja in premičnine proti požarom skoraj po najnižjih cenah. Škode enkrat takoj in ujakutantno. Uživa najboljši sloves, kadar posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občinske namene.

Prva kranjska mizarska zadruga v Št. Vidu nad Ljubljano

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

nasproti železniške postaje Vižmarje v lastni hiši

naznanja slavnemu občinstvu, da si je preuredila

42f 2—7

mizarsko delavnico s strojnimi obratom in parno silo.

Velika zaloge spalnih, jedilnih in salonskih oprav, vseh vrst in slogov od preprostih do najfinjejših, po najnižjih cenah, brez konkurence.

Izdeluje vsa pohištvena in stavbna dela, oprave za hotele, sanatorije in druge javne zgradbe.

Zaloga v Šent Vidu nad Ljubljano, prodajalna v Ljubljani, Dunajska cesta št. 18 — v hiši Kmetske posojilnice.

Opomba: G. Dragotin Puc ni več zastopnik mizarske zadruge.

Proračuni in načrti brezplačno.

Ribe

dobropoznati karpi in ščuke
i žganke grasečine

bodo v bogati izberi 4474—2

dne 19., 21., in 24. decembra

na tuk. ribjem trgu

v vsaki množini na prodaj.

Destilacija žganja

v zvezi z izdelovanjem nealkoholnih osvezilnih piščak se lahko izvršuje takoj z najboljšim uspehom. Za oblastveno dovoljenje za izdelovanje in prodajo se jamči in Vam uredi prav na mestu izveden strokovnjak brezplačno temeljito manipulacijo. Primeren pouk v dosegu brže prodaje. Brezkonkurenčne vrste in reklame na razpolago. Resni ponudniki naj pišejo pod „Goldgrube 2500“ na anonēno ekspedicijo Eduard Braun na Dunaju, I., Rotenturmstrasse 9. 4420—4

Dobre kislo repo

prodaja à 6 fl. za 100 kg

JUJAK EU. SIRC
trgovec v Kranju.

Zahvala.

Povodom težke izgube, ki nas je zadela s smrto naše iskreno ljubljene hčere oz. matere in sestre, gospe

Ane Juvančič roj. Schneider

prejeli smo toliko dokazov odkritosrčnega sočutja, da se nam je nemogoče vsakemu posebej zahvaliti. Zato se zahvaljujemo tem potom vsem, ki so nas tolazili med bolezni in ob smrti drage pokojnice, nadalje vsem darovalcem prekrasnih vencev in vsem, ki so v tako mnogobrojнем številu spremili rajnico na zadnjem potu. Posebej pa se ščahvaljujemo vodstvu ljudske šole in šolski mladini, slavnemu društvu „Sokolu“, „Čitalnici“, „Gasilnemu društvu“ in pol. društvu „Vodnik“ v Šiški, „Ženskemu telovadnemu društvu“ in „Sokolu“ v Ljubljani, „Splošnemu slovenskemu ženskemu društvu“, trgovskemu društvu „Merkur“, „Društveni godbi“, zlasti pa še pevskim zborom „Glasbene Matice“, „Ljubljane“ in „Ljubljanskega Zvonca“ za vse v srce segajoče petje na domu, v cerkvi in na pokopališču. Še enkrat: srčna hvala vsem!

4498—3

Spodnja Šiška, dne 18. decembra 1906.

Rödbini Juvančič in Schneider.

Odv. praktikant

išče službe. Pisal bi od začetka zastonj.

4498—1

Ponudbe pod „1000 Jesenice“.

Priložnostni kup.

Jako dobro ohranjen skoro nov

francoski pianino

se takoj proda.

Kje, pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

4490—2

Vljudno se priporoča trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,

Stari trg štev. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 Cene zmerne. 24

Sprejme se

trgovski pomočnik

manufakturne stroke, spremen prodajalec lepega vedenja, vojaščine prost, starost 25—30 let proti dobrni plači kot boljša moč. Biti mora zmožen obeh dnevnih jezikov. — Ponudba s sliko naj se pošlje na R. MIKLAUC, Ljubljana.

4501—1

St. 43565.

4395—3

Razglas.

Radi oddaje
mizarskih in ključavniciarskih del za zgradbo mestne višje dekliskiške šole

vršila se bodo dne 20. decembra t. l. ob devetih dopoldne

javna pismena ponudbena razprava

pri podpisanim mestnim magistratu v prostorih mestnega stavbnega urada, kjer so tudi proračuni, načrti, pogoji in drugi zadnvi pripomočki ob navadnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudniki morajo svoje pismene ponudbe, opremljene s 5% vadnjem do rečenega časa zaporedno izročiti. Posamične cene navesti je v številkah in besedah.

Izrečeno se opozarja, da se na ponudbe, ki ne bodo povsem ustrezale razpisnim pogojem, ali katere se bodo pogojno glasile, in konečno na take, katere bi bile prekasno vložene, ne bodo oziralo.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 4. decembra 1906.

Oes. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.

7·10 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovc, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejvice, Praga.

7·17 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Tolpice, Kočevje.

II·30 predpoldne. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovc, Salzburg, Inomost, Bregenc.

I·05 popoldne. Osebni vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Tolpice, Kočevje.

4·00 popoldne. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovc, Linc, Budejvice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7·08 zvečer. Osebni vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7·35 zvečer. Osebni vlak v smeri: Trbiž.

10·23 ponoči. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Inomost, Monakovo.

Bodoh v Ljubljano drž. kolodvor:

7·28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2·05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7·10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10·45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samov v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6·49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10·59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

6·10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9·55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samov v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznanci srednjevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Zobozdravnik med. univ.

4477—3

dr. Gustav Rodoschegg

je prevzel prakso umrlega zobozdravnika A. Paichla
in ordinira kakor njegov prednik

na Starem trgu št. 2,
I. nadstropje

od 9. do 12. dopol. in od 2. do 5. popold.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

v Ljubljani, Wolfove ulice štev. 12

Številka telefona 210.

Ustanovljena leta 1854.
priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim
gostilničarjem svoje izborne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

